

กฎกระทรวง

การกำหนดและการใช้ราคาศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๖) และมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ของประเภทหรือชนิดเดียวกัน” หมายความว่า ของที่อยู่ในกลุ่มหรือหมวดหมู่ของของที่ผลิตโดยอุตสาหกรรมเฉพาะอย่างหรืออุตสาหกรรมสาขาเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกันด้วย

“ผลิต” ให้หมายความรวมถึง การผลิตทางการเกษตร การผลิตทางอุตสาหกรรม และ การทำเหมือง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ การกำหนดราคาศุลกากรเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรสำหรับของที่นำเข้า ให้กำหนดโดยใช้ราคาต่อไปนี้ตามลำดับ

- (๑) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (๒) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (๓) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (๔) ราคาหักทอน
- (๕) ราคาคำนวณ
- (๖) ราคาย้อนกลับ

ในการใช้ราคาตามวรรคหนึ่ง ผู้นำของเข้าอาจร้องขอต่อพนักงานศุลกากรให้ใช้ราคาคำนวณตาม (๕) ก่อนราคาหักทอนตาม (๔) และเมื่อพนักงานศุลกากรเห็นชอบตามที่ผู้นำของเข้าร้องขอ ก็ให้ใช้ราคาดังกล่าวได้

ข้อ ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกรณีดังต่อไปนี้เป็นความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการกำหนดราคาบุคลากร

- (๑) บุคคลหนึ่งเป็นกรรมการหรือพนักงานซึ่งเป็นผู้บริหารในกิจการของอีกบุคคลหนึ่ง
- (๒) บุคคลหนึ่งเป็นหุ้นส่วนเพื่อกระทำการกิจการร่วมกับอีกบุคคลหนึ่ง
- (๓) บุคคลหนึ่งเป็นนายจ้างหรือลูกจ้างของอีกบุคคลหนึ่ง
- (๔) บุคคลหนึ่งเป็นเจ้าของ ผู้ควบคุมหรือถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงในกิจการของอีกบุคคลหนึ่ง ตั้งแต่ร้อยละห้าของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

- (๕) บุคคลหนึ่งควบคุมอีกบุคคลหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (๖) บุคคลทั้งสองถูกควบคุมโดยบุคคลที่สาม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (๗) บุคคลทั้งสองร่วมกันควบคุมบุคคลที่สาม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (๘) บุคคลหนึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกันกับอีกบุคคลหนึ่ง

บุคคลที่มีอำนาจควบคุมตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) หมายถึงบุคคลที่มีอำนาจที่จะยับยั้งหรือสั่งการต่ออีกบุคคลหนึ่งในทางนิติบัญญัติหรือพฤตินัย

ข้อ ๔ ให้นำความในภาคผนวก ๑ หมายเหตุการตีความ และภาคผนวก ๓ ของความตกลงในการนำมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือปฏิบัติมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนดราคาบุคลากรตามกฎหมายกระทรวงนี้

ข้อ ๕ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ คำพิพากษาของศาล และคำวินิจฉัยของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติโดยทั่วไป ซึ่งมีผลกระทบต่อความตกลงในการนำมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือปฏิบัติ กรมศุลกากรจะต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๖ ในการกำหนดราคาบุคลากรตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้ผู้นำของเข้ามีหน้าที่พิสูจน์ข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของข้อความหรือเอกสารใด ๆ ที่ได้สำแดงต่อพนักงานศุลกากร และหากพนักงานศุลกากรมีเหตุอันควรสงสัยในข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องของข้อความหรือเอกสารนั้น ๆ ให้ผู้นำของเข้าหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้ามีหน้าที่จัดหาคำอธิบายเพิ่มเติม รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานอื่นเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงหรือความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อความหรือเอกสารในการสำแดงดังกล่าวด้วย

ข้อ ๗ พนักงานศุลกากรจะเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับหรือที่ได้มาจากพื้นฐานที่เป็นความลับเพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดราคาบุคลากร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบุคคลหรือส่วนราชการซึ่งเป็นผู้จัดหาข้อมูลเหล่านั้นก่อนไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่ต้องเปิดเผยตามคำสั่งของศาล

ข้อ ๘ เมื่อผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อขอรับคำอธิบายเกี่ยวกับการกำหนดราคาบุคลากร ให้พนักงานศุลกากรแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้นำของเข้า ถึงเหตุผลที่ปฏิเสธราคาสำแดง และวิธีการกำหนดราคาบุคลากร สำหรับของที่นำเข้า

ข้อ ๙ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

หมวด ๒

ราคาซื้อขายของที่นำเข้า

ข้อ ๑๐ ราคาซื้อขายของที่นำเข้าที่ใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรจะต้องเป็นราคาที่ได้ชำระจริงหรือที่จะต้องชำระสำหรับของที่นำเข้านั้นเมื่อได้มีการขายเพื่อส่งออกมายังราชอาณาจักร

“ราคาที่ได้ชำระจริงหรือที่จะต้องชำระ” ให้ความหมายรวมถึง การชำระราคาทั้งหมดที่ได้กระทำไปแล้วจริงหรือที่จะต้องกระทำอันเป็นเงื่อนไขของการขายของที่นำเข้านั้น โดยผู้ซื้อต่อผู้ขายหรือโดยผู้ซื้อต่อบุคคลที่สาม เพื่อให้เป็นไปตามข้อผูกพันของผู้ขาย

ข้อ ๑๑ ให้นำค่าใช้จ่ายหรือรายได้ตามรายการดังต่อไปนี้รวมไว้ในราคาซื้อขายของที่นำเข้าตามข้อ ๑๐ ด้วย

(๑) ค่าสิทธิและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับของที่นำเข้า ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมอันเป็นเงื่อนไขในการขายของนั้น

(๒) รายได้ซึ่งผู้ขายได้รับจากการที่ผู้ซื้อนำของที่นำเข้าไปใช้หรือขายต่อ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๓) ค่าประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากรที่นำของเข้า ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากรที่นำของเข้า

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ซื้อเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายหรือมูลค่าตามรายการดังต่อไปนี้ ให้นำค่าใช้จ่ายหรือมูลค่านั้นรวมไว้ในราคาซื้อขายของที่นำเข้าตามข้อ ๑๐ ด้วย

(๑) ค่าธรรมเนียมหรือค่าบำเหน็จตัวแทนและนายหน้า แต่ไม่รวมค่าธรรมเนียมหรือค่าบำเหน็จตัวแทนเนื่องจากการซื้อ

(๒) ค่าภษนะบรรจุที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของของที่นำเข้าตามความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากร

(๓) ค่าวัสดุและค่าแรงงานในการบรรจุหีบห่อของที่นำเข้า

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ซื้อเป็นผู้จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการดังต่อไปนี้ เพื่อใช้ในการผลิตและการขายเพื่อส่งออกของที่นำเข้า ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ไม่ว่าจะไม่คิดราคาหรือลดราคาให้ก็ตาม ให้นำมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการดังกล่าวมารวมไว้ในราคาซื้อขายของที่นำเข้าตามข้อ ๑๐ ตามสัดส่วนอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑) วัสดุ ส่วนประกอบ ชิ้นส่วนหรือสิ่งทีคล้ายกัน ที่รวมอยู่ในของที่นำเข้า

(๒) เครื่องมือ แม่พิมพ์ แบบพิมพ์ หรือสิ่งอื่นที่คล้ายกัน ที่ใช้ในการผลิตของที่นำเข้า

(๓) วัสดุที่ใช้สิ้นเปลืองไปในการผลิตของที่นำเข้า

(๔) การให้บริการด้านวิศวกรรม พัฒนาการ งานศิลป์ การออกแบบ แบบแปลน และภาพร่างที่กระทำขึ้นนอกราชอาณาจักรและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการผลิตของที่นำเข้า

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ปรากฏอย่างชัดเจนว่ามีค่าใช้จ่ายตามรายการดังต่อไปนี้รวมอยู่ในราคาซื้อขายของที่นำเข้า ให้หักค่าใช้จ่ายดังกล่าวออกจากราคาซื้อขายของที่นำเข้าก่อนที่จะนำไปใช้ในการกำหนดราคาศุลกากร

(๑) ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง ติดตั้ง ประกอบ บำรุงรักษา หรือการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการที่กระทำขึ้นภายหลังจากการนำเข้าของนั้น

(๒) ค่าขนส่งภายหลังจากการนำเข้าสำเร็จแล้ว

(๓) ค่าภาษีและอากรเนื่องจากการนำเข้า

ข้อ ๑๕ ค่าใช้จ่าย รายได้ หรือมูลค่าตามรายการในข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ หรือมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการตามข้อ ๑๓ ที่จะรวมเข้าไว้ในราคาซื้อขายของที่นำเข้า และค่าใช้จ่ายตามรายการในข้อ ๑๔ ที่จะหักออกจากราคาซื้อขายของที่นำเข้า จะต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่เป็นจริงและคำนวณเป็นมูลค่าได้เท่านั้น

ข้อ ๑๖ ราคาซื้อขายของที่นำเข้าที่ใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ซื้อจะต้องไม่ถูกจำกัดในการจำหน่ายหรือการใช้ของนั้น เว้นแต่จะเป็นข้อจำกัดที่

(ก) กำหนดขึ้นโดยบทบัญญัติของกฎหมาย

(ข) เป็นการห้ามนำของที่นำเข้านั้นไปขายต่อในสถานที่หรือพื้นที่บางแห่ง

(ค) ไม่มีผลกระทบต่อราคาของของที่นำเข้า

(๒) การขายหรือราคาขายต้องไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือสิ่งตอบแทนบางประการที่มีอาจกำหนดเป็นมูลค่าได้

(๓) ผู้ขายต้องไม่ได้รับรายได้จากการที่ผู้ซื้อนำของที่นำเข้าไปใช้หรือขายต่อในภายหลังไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นกรณีที่อาจนำมารวมไว้ในราคาได้ตามข้อ ๑๑ (๒)

(๔) ผู้ซื้อต้องไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขายตามที่กำหนดในข้อ ๓ เว้นแต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะไม่มีผลต่อราคาซื้อขายของที่นำเข้าตามข้อ ๑๗ หรือตามข้อ ๑๘

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรได้พิจารณาจากวิธีการปฏิบัติทางการค้าของการขายของที่นำเข้าแล้วเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายไม่มีผลต่อราคาซื้อขายของที่นำเข้า ให้พนักงานศุลกากรรับราคาซื้อขายของนั้นเพื่อใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรได้โดยจะไม่เรียกข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้นำเข้าก็ได้

ถ้าพนักงานศุลกากรมีเหตุสงสัยว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายอาจมีผลต่อราคาซื้อขายของที่นำเข้า ให้แจ้งผู้นำของเข้าทราบและกำหนดระยะเวลาพอสมควรเพื่อให้ผู้นำของเข้ามาชี้แจงแสดงเหตุผลหรือนำพยานหลักฐานมาแสดงต่อพนักงานศุลกากรเพื่อพิสูจน์เหตุสงสัยดังกล่าว

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่การซื้อขายของที่นำเข้ากระทำโดยบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามที่กำหนดในข้อ ๓ หากผู้นำของเข้าสามารถพิสูจน์ได้ว่าราคาซื้อขายของที่นำเข้าที่ผู้นำของเข้าสำแดงใกล้เคียงกันอย่างมากกับราคาคงต่อไปนี้ ให้พนักงานศุลกากรรับราคาซื้อขายดังกล่าวเพื่อใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรได้

(๑) ราคาซื้อขายของของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกันเพื่อส่งออกมายังราชอาณาจักร ที่ผู้ซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขาย

(๒) ราคาหักทอนของของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกัน ตามที่กำหนดในหมวด ๕

(๓) ราคาคำนวณของของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกัน ตามที่กำหนดในหมวด ๖

ราคาตาม (๑) (๒) และ (๓) จะต้องเป็นราคาที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับราคาซื้อขายของที่นำเข้า

ในการพิสูจน์ราคาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาถึงความแตกต่างของระดับการค้าและปริมาณของการขายของนั้น องค์ประกอบต่าง ๆ ตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ และต้นทุนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ขายในการขายที่ผู้ซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขาย

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าโดยใช้ราคาซื้อขายของที่นำเข้าตามหมวดนี้ได้ ผู้นำของเข้ามีสิทธิร้องขอให้มีการบวนการปรึกษาหารือระหว่างพนักงานศุลกากรและผู้นำของเข้า เพื่อให้สามารถกำหนดราคาศุลกากรตามบทบัญญัติของหมวด ๓ หรือหมวด ๔ ได้ โดยอาจยื่นข้อมูลเกี่ยวกับราคาศุลกากรของของที่นำเข้าที่เหมือนกันหรือของนำเข้าที่คล้ายกันประกอบการปรึกษาหารือดังกล่าว

หมวด ๓

ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าโดยใช้ราคาซื้อขายของที่นำเข้าตามหมวด ๒ ได้ ให้กำหนดราคาศุลกากรสำหรับของดังกล่าวโดยใช้ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน

ข้อ ๒๑ ราคาซื้อขายของที่เหมือนกันที่ใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรต้องเป็นราคาซื้อขายของที่มีลักษณะเหมือนกันทุกด้านกับของที่นำเข้า ไม่ว่าจะเป็นทางกายภาพ คุณภาพ และชื่อเสียง และต้องผลิตขึ้นในประเทศเดียวกันกับของที่นำเข้าด้วย ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงค่าประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากรที่นำของเข้า ค่าขนส่งของลง ค่าขนส่งของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของมายังด่านศุลกากรที่นำของเข้าด้วย

ข้อ ๒๒ ราคาซื้อขายของที่เหมือนกันตามข้อ ๒๑ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นราคาซื้อขายของที่เหมือนกันที่ได้ขายเพื่อส่งออกมายังราชอาณาจักรและได้ส่งออกในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับของที่นำเข้า

(๒) เป็นราคาซื้อขายของที่เหมือนกันที่เคยรับเป็นราคาศุลกากรมาแล้วตามหมวด ๒ ราคาซื้อขายของที่นำเข้า

(๓) เป็นราคาซื้อขายในระดับการค้าและปริมาณเดียวกันกับของที่นำเข้า

(๔) ไม่เป็นราคาซื้อขายของที่รวมหรือประกอบด้วยมูลค่าการให้บริการด้านวิศวกรรม พัฒนาการงานศิลป์ งานออกแบบ แบบแปลน และภาพร่าง ที่ได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักร

ในกรณีที่ไม่มีราคาซื้อขายตาม (๓) ให้นำราคาซื้อขายของที่เหมือนกันที่ได้ขายในระดับการค้าเดียวกับของที่นำเข้าแต่ปริมาณต่างกัน หรือปริมาณเดียวกับของที่นำเข้าแต่ระดับการค้าต่างกัน หรือระดับการค้าและปริมาณแตกต่างกับของที่นำเข้า ซึ่งเคยรับเป็นราคาศุลกากรมาแล้วตามหมวด ๒ มาปรับราคาโดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องระดับการค้าหรือปริมาณ ค่าประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากรที่นำของเข้า ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของมายังด่านศุลกากรที่นำของเข้า ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากหลักฐานที่ผู้นำของเข้านำมาแสดง

ข้อ ๒๓ ถ้าราคาซื้อขายของที่เหมือนกันมีมากกว่าหนึ่งราคา ให้ใช้ราคาซื้อขายของที่เหมือนกันที่มีราคาต่ำสุด ซึ่งผลิตโดยผู้ผลิตรายเดียว และเวลาที่ส่งออก ระดับการค้า ปริมาณ เงื่อนไขในการชำระเงิน และการส่งมอบ วิธีการขนส่ง และการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย ใกล้เคียงกับของที่นำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๔

ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าโดยใช้ราคาซื้อขายของที่เหมือนกันตามหมวด ๓ ได้ ให้กำหนดราคาศุลกากรสำหรับของดังกล่าวโดยใช้ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน

ข้อ ๒๕ ราคาซื้อขายของที่คล้ายกันที่ใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรจะต้องเป็นราคาซื้อขายของที่ไม่เหมือนกันครบทุกด้านกับของที่นำเข้า แต่มีลักษณะหรือใช้วัสดุที่เป็นส่วนประกอบเหมือนกัน ผลิตในประเทศเดียวกัน และทำหน้าที่อย่างเดียวกันหรือทดแทนกันได้ในการค้า ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงคุณภาพ ชื่อเสียง และเครื่องหมายการค้าของของที่นำเข้ากับของนั้น

ข้อ ๒๖ ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาซื้อขายของที่เหมือนกันตามข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ มาใช้กับการใช้ราคาซื้อขายของที่คล้ายกันเพื่อกำหนดราคาศุลกากรตามหมวดนี้ โดยอนุโลม

หมวด ๕

ราคาหักทอน

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าโดยใช้ราคาซื้อขายของที่คล้ายกันตามหมวด ๔ ได้ ให้กำหนดราคาศุลกากรสำหรับของดังกล่าวโดยใช้ราคาหักทอน เว้นแต่ผู้นำของ

เข้าร้องขอต่อพนักงานศุลกากรให้กำหนดราคาศุลกากรโดยใช้ราคาคำนวณก่อนราคาหักทอนและพนักงานศุลกากรเห็นชอบกับคำร้องขอดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๒๘ ราคาหักทอนที่ใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าจะต้องเป็นราคาซื้อขายต่อหน่วยของของที่นำเข้าที่ได้ขายไปในราชอาณาจักรในสภาพเดียวกับที่นำเข้า โดยหักค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมหรือค่าบำเหน็จตัวแทนที่ได้จ่ายหรือตกลงว่าจะจ่าย หรือกำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปตามปกติที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการขายของนั้นในราชอาณาจักรอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเทียบเคียงกับของประเภทหรือชนิดเดียวกัน

(๒) ค่าประกันภัย ค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งของนั้นที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร

(๓) ค่าภาษีและอากรอื่น ๆ ที่ต้องชำระในราชอาณาจักร เนื่องจากการนำเข้าหรือการขายของนั้น ในกรณีที่ไม่มีราคาซื้อขายต่อหน่วยของของที่นำเข้าตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ราคาซื้อขายต่อหน่วยของของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกัน ตามลำดับ ที่ได้ขายไปในราชอาณาจักรในสภาพเดียวกับที่นำเข้า โดยหักค่าใช้จ่ายตาม (๑) (๒) และ (๓) ออกจากราคาซื้อขายต่อหน่วยของของที่เหมือนกัน หรือของที่คล้ายกัน แล้วแต่กรณี

ราคาซื้อขายต่อหน่วยของของที่นำเข้าตามวรรคหนึ่ง หรือของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกัน ตามวรรคสอง จะต้องเป็นราคาที่ได้ขายไปในปริมาณรวมที่มากที่สุดในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกับการนำเข้าของที่นำเข้า ในกรณีที่ไม่มีราคาที่ได้ขายในเวลาดังกล่าว ให้ใช้ราคาที่ได้ขายไปในปริมาณรวมที่มากที่สุดในวันแรกที่ได้มีการขายของที่นำเข้าของที่เหมือนกันหรือของที่คล้ายกันดังกล่าวซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันหลังจากการนำเข้าของนั้น

ข้อ ๒๙ การใช้ราคาหักทอนตามข้อ ๒๘ ผู้ซื้อต้องไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขายตามที่กำหนดในข้อ ๓ และไม่เป็นผู้จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ หรือบริการตามที่กำหนดในข้อ ๑๓ ให้แก่ผู้ขายเพื่อส่งออกมายังราชอาณาจักร

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ไม่มีการขายของที่นำเข้า ของที่เหมือนกัน หรือของที่คล้ายกันตามข้อ ๒๘ หากผู้นำของเข้าร้องขอหรือพนักงานศุลกากรเห็นสมควร ให้ใช้ราคาซื้อขายต่อหน่วยของของที่นำเข้าที่ได้นำไปผ่านกรรมวิธีเพิ่มเติม โดยให้หักทอนมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการนำไปผ่านกรรมวิธีเพิ่มเติมดังกล่าวและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง ออก

ราคาซื้อขายต่อหน่วยของของที่นำเข้าตามวรรคหนึ่ง จะต้องเป็นราคาที่ได้จากการขายของนั้นไปในปริมาณรวมมากที่สุด โดยผู้ซื้อต้องไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ขาย

หมวด ๖

ราคาคำนวณ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าโดยใช้ราคาหักทอนตามหมวด ๕ ได้ หรือกรณีที่ผู้นำของเข้าร้องขอให้กำหนดราคาศุลกากรโดยใช้ราคาคำนวณก่อนราคาหักทอนและพนักงานศุลกากรเห็นชอบกับคำร้องขอดังกล่าวแล้ว ให้กำหนดราคาศุลกากรสำหรับของดังกล่าวโดยใช้ราคาคำนวณ

ข้อ ๓๒ ราคาคำนวณที่ใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรจะต้องประกอบด้วยผลรวมของรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ต้นทุนหรือมูลค่าของวัสดุและการจัดทำหรือกรรมวิธีใด ๆ ที่ใช้ในการผลิตของที่นำเข้า
- (๒) กำไรและค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดขึ้นจากการขายของประเภทหรือชนิดเดียวกันกับของที่นำเข้าโดยผู้ผลิตรายอื่น ๆ เพื่อส่งออกมายังราชอาณาจักร
- (๓) ค่าภาษีบริจักษ์ที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของของที่นำเข้า
- (๔) ค่าวัสดุและค่าแรงงานในการบรรจุหีบห่อของที่นำเข้า
- (๕) มูลค่าของวัสดุและอุปกรณ์ตามที่กำหนดในข้อ ๑๓ (๑) (๒) และ (๓)
- (๖) ค่าประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากรที่นำของเข้า ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากรที่นำของเข้า
- (๗) มูลค่าของการให้บริการด้านวิศวกรรม พัฒนาการ งานศิลป์ การออกแบบ แบบแปลนและภาพร่างที่กระทำขึ้นในราชอาณาจักรและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการผลิตของที่นำเข้าโดยคิดมูลค่าของการให้บริการดังกล่าวจากผู้ผลิต (ถ้ามี)

ข้อ ๓๓ การกำหนดราคาศุลกากรตามหมวดนี้ให้กระทำบนพื้นฐานของข้อมูล เอกสารหลักฐาน หรือบัญชีที่ได้รับจากผู้ผลิตจากต่างประเทศ หรือผู้นำของเข้าในนามของผู้ผลิตดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ผลิตต่างประเทศไม่สามารถจัดส่งข้อมูล เอกสารหลักฐาน หรือบัญชีดังกล่าวได้ภายในเวลาอันสมควร ให้ถือว่าไม้อาจกำหนดราคาศุลกากรตามหมวดนี้ได้

หมวด ๗

ราคาย้อนกลับ

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าโดยใช้ราคาตามหมวด ๒ ถึงหมวด ๖ ได้ ให้กำหนดราคาศุลกากรสำหรับของดังกล่าวโดยใช้ราคาย้อนกลับ

ข้อ ๓๕ ในการใช้และการกำหนดราคาย้อนกลับ ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้และการกำหนดราคาตามหมวด ๒ ถึงหมวด ๖ มาใช้ตามลำดับ โดยผ่อนปรนหรือผ่อนผันหลักเกณฑ์

วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้และการกำหนดราคาคงกล่าวอย่างสมเหตุสมผล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ราคาย้อนกลับตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่กำหนดโดยใช้รายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ราคาขายของของที่ผลิตและขายในราชอาณาจักร
- (๒) ระบบราคาที่กำหนดให้รับราคาสูงกว่าจากสองราคาที่ให้เลือก
- (๓) ราคาของของที่ขายในตลาดภายในประเทศที่ส่งออกของที่จะกำหนดราคาศุลกากร
- (๔) ต้นทุนในการผลิตนอกจากรายการที่ใช้ในการคำนวณราคาคำนวณตามข้อ ๓๒ สำหรับของที่

เหมือนกันหรือของที่คล้ายกัน

- (๕) ราคาขายของของที่นำเข้าที่ได้ขายเพื่อส่งออกไปยังประเทศอื่นที่มีใช้ราชอาณาจักร
- (๖) ราคาศุลกากรขั้นต่ำ
- (๗) ราคาที่กำหนดขึ้นเองหรือที่ไม่เป็นจริง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคา
ศุลกากรเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้